

ПЕТЪ ВЕЛИКИЙ, ЕКАТЕРИНА I

И

МЕНЧИКОВЪ.

I.

Великий Петъръ, синъ на царь Алексий отъ втората му сѫпруга, имаше происхождението си отъ Пруската фамилия на Романовци, която стѫпи на прѣстолътъ въ 1613, подъ лицето на Михайла Романова, синъ на единъ архиепископъ отъ Ростовъ и на една калугерка. При вѣскаванието си на прѣстолътъ, послѣ братътъ си Ивана, глупецътъ, той ся присъдваше, пригонваше и застрашаваше отъ сестра си София, която царуваше подъ името на Ивана; но приятното негово отношение къмъ войската, негово-то остроумие и неговата храбростъ, привлѣкохъ вниманието на нѣкои други — тѣй щото по елѣсвие на една размирица въ палатътъ, тѣ хвѣрлихъ сестра му София подъ вѣченъ затворъ въ Кремленъ и вѣскалихъ него на вѣдростъ седемнайсетъ годишна, на прѣстолътъ. При уцарението си той ся ужени за една благородна дѣвойка на име Евдоксия, която отбра, по тогивашниятъ обычай на царѣто, изъ много събрани благородни дѣвойки. Тя послѣ като ся прѣгони отъ него по нѣкои домашни причини той ся вда-ди въ нѣкои неприлични за него постѣжки: пиянствъ, раскошность и лютость; но обдаренъ отъ една